

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291038
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6121291038.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05, Bratislava, IČO: 36 853 186 proti žalovanému: I. O., L.. XX. XX. XXXX, P. J. Y. XXXX/X, XXX XX Y., o zaplatenie 2.108,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 332,50 eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 603,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 935,71 eur od 20.7.2019 do 16.4.2021, zo sumy 888,21 eur od 17.4.2021 do 19.5.2021, zo sumy 840,71 eur od 20.5.2021 do 21.6.2021, zo sumy 793,21 eur od 22.6.2021 do 20.7.2021, zo sumy 745,71 eur od 21.7.2021 do 23.8.2021, zo sumy 698,21 eur od 24.8.2021 do 22.9.2021, zo sumy 650,71 eur od 23.9.2021 do 20.10.2021, zo sumy 603,21 eur od 21.10.2021 až do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 4,55 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietla.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 01.04.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 2108,01 eur, úroku v sume 938,86 eur, úroku z omeškania v sume 214,18 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2108,01 eur od 18.03.2021 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18,- eur a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11.12.2015 uzatvorená zmluva o úvere č.1516124268 (ďalej aj ako „Zmluva“). Žalovanej strane bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3000,- eur. Žalovaný čerpal úver dňa 11.12.2015. Keďže žalovaný úver nesplácal žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 16.07.2019. Žalovaný do zaplatenia uhradil na úver sumu 1233,29 eur, na istinu sumu 60,99 eur, na úrok 1023,- eur, poplatky sumu 122,90 eur a poisťné sumu 26,40 eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný svoj záväzok čiastočne plnil nasledovne: 24.7.2019 sumu 14,70 eur, 20.8.2019 sumu 22,20 eur, 23.9.2019 sumu 22,20 eur, 22.10.2019 sumu 33,30 eur, 21.11.2019 sumu 33,30 eur, 18.12.2019 sumu 43,90 eur, 17.1.2020 sumu 43,90 eur, 19.2.2020 sumu 47,50 eur, 19.3.2020 sumu 47,50 eur, 23.4.2020 sumu 47,50 eur, 20.5.2020 sumu 47,50 eur, 17.6.2020 sumu 47,50 eur, 17.7.2020 sumu 47,50 eur, 21.8.2020 sumu 47,50 eur, 21.9.2020 sumu 47,50 eur, 19.10.2020 sumu 47,50 eur, 17.12.2020 sumu 47,50 eur, 19.1.2021 sumu 47,50 eur, 18.2.2021 sumu 47,50 eur, 17.3.2021 sumu 47,50 eur. Uvedené plnenia žalobca započítal prednostne na nesplatenú

istinu úveru. Istina pohľadávky tak predstavuje 6.403,20 eur (7.500,- eur - 60,99 eur - 831,- eur). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP; bližšie časť III.). Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná strana zaplatiť, predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 1.961,86 eur [celkové náklady 5.350,66 eur - istina 3.000,- eur - poisťné 388,80 eur (108 mesiacov x 3,60 eur)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 938,86 eur (1.961,86 eur - 1.023,- eur). Žalobca si uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 18 eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“. Vzhľadom na čiastočné plnenia žalovanej strany po zosplatení úveru predložil výpočet úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky: úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 939,01 eur od 17.7.2019 do 24.7.2019 sumu 3,22 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 924,31 eur od 25.7.2019 do 20.8.2019 sumu 10,82 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 902,11 eur od 21.8.2019 do 23.9.2019 sumu 13,52 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 879,91 eur od 24.9.2019 do 22.10.2019 sumu 11,44 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 846,61 eur od 23.10.2019 do 21.11.2019 sumu 11,70 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 813,31 eur od 22.11.2019 do 18.12.2019 sumu 10,41 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 769,41 eur od 19.12.2019 do 17.1.2020 sumu 11,38 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 725,51 eur od 18.1.2020 do 19.2.2020 sumu 12,32 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 678,01 eur od 20.2.2020 do 19.3.2020 sumu 10,64 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 630,51 eur od 20.3.2020 do 23.4.2020 sumu 12,61 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 583,01 eur od 24.4.2020 do 20.5.2020 sumu 9,55 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 535,51 eur od 21.5.2020 do 17.6.2020 sumu 9,73 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 488,01 eur od 18.6.2020 do 17.7.2020 sumu 10,22 eur, úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 2 440,51 eur od 18.7.2020 do 21.8.2020 sumu 11,70 eur. Spolu kapitalizované úroky z omeškania 214,18 eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru. Žalobca nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

2. Žalovaný v odpore zo dňa 26.04.2021 proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica dňa 16.04.2021 pod sp.zn 4Up/420/2021 uviedol, že uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný nesúhlasí s platobným rozkazom z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Poukázal na obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalovaného v zmluve chýba obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a síce doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. V čl. 2.2 zmluvy je podľa žalovaného dojednaná doba trvania zmluvy. Podľa žalovaného žalobca sa vlastne sám nerozhodol, či sa jedná o zmluvu na dobu určitú, ktorej platnosť končí konkrétnym dňom alebo zmluvu na dobu neurčitú, až do splnenia všetkých záväzkov. Pokiaľ je zmluva uzavretá na dobu určitú mal by byť termín trvania zmluvy určený presným ohraničením, teda určením konkrétneho časového obdobia. Vzhľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že takéto určenie doby trvania zmluvy nie je v súlade s už citovaným ustanovením ZoSÚ. Mám za to, že samotnú dobu trvania zmluvy nemožno automaticky stotožňovať s dobou splácania úveru. Poukázal na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.,. V odpore žalovaný ďalej uviedol, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN a žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul splátku poistenia. Žalovaný nemal možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver, pokiaľ chcel predmetný úver získať. Žalobca mu nedal možnosť získať predmetný úver bez podmienky poistenia. Žalovaný uviedol, že nijakým spôsobom neprejavil súhlas s takýmto poistením a bolo mu žalobcom nútené bez jeho vôle. Žalovaný z toho dôvodu má zato, že poistenie schopnosti splácať úver malo byť v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zahrnuté, preto je celková výška nákladov uvedená nesprávne a od toho sa odvíja následne aj nesprávnosť uvedená pri výpočte RPMN. Žalovaný na základe výpočtu s použitím internetovej kalkulačky (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>) pri úvere vo výške 3.000,00 eur, 108 splátkach vo výške 9,55 eur a 108 splátkach vo výške 3,60 eur je zrejme, že RPMN z poskytnutého úveru ie vo výške 17,29 %. V zmluve o úvere je dojednané RPMN vo výške 15,20 %, preto je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný

som toho názoru, že takéto konanie veriteľa má za následok, že úver je poskytnutý bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v odpore ďalej poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti bod 2.2 Základné parametre úveru obsahuje nejasné dojednanie o celkovej výške nákladov, nakoľko uvedený počet a výška mesačných splátok nekorešpondujú sumáru celkovej výšky nákladov a výšky úveru, a to v neprospech spotrebiteľa. Celkom podľa údajov uvedených v uzavretej zmluve mám žalobcovi zaplatiť sumu 5.350,66 eur („celková čiastka, ktorú má klienta zaplatiť“). Ak však má podľa uzavretej zmluvy o úvere zaplatiť žalobcovi 108 anuitných splátok vo výške 53,15 eur, tak celková čiastka, ktorú má žalobcovi zaplatiť je vo výške 5.740,20 eur (108 splátok x 53,15 eur). Žalovaný považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj dojednanie Zmluvy o úvere v časti bod 4.3. Podľa žalovaného je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v rozpore s § 54 ods. 1. Občianskeho zákonníka aj dojednanie Zmluvy o úvere v časti bod 5.11, podľa ktorého cit.: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru...” pretože nebol osobitne informovaný o tom, že sa vzdáva svojho práva podľa § 566, ods. 2. Občianskeho zákonníka, a ani nebol zamestnancom žalobcu o tejto skutočnosti informovaný. Poukázal na skutočnosť, že označenie políčka ÁNO je vykonané strojom, nie ručne, zamestnancom banky. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že pri započítaní plnení dlhu žalovaného by došlo zo strany žalobcu k porušeniu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak by bol poskytnutý úver považovaný za úver s úrokom a s poplatkami, tak veriteľ je povinný započítavať čiastočné plnenia peňažného dlhu najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Žalobca v podanej žalobe podľa žalovaného nepreukázal, že žalovaný započítavanie čiastočného plnenia určil inak, napriek tomu z prehľadu splácania je zrejmé, že žalobca všetky prijaté úhrady splátok v omeškaní započítal prednostne na úhradu úroku z omeškania. Žalobca v konaní predložil dôkaz označený „Aktuálny stav úveru ku dňu: 28.02.2021“, z ktorého je zrejmé, že žalobca započítaval všetky čiastočné plnenia omeškaných splátok žalovaným, len na úhradu poplatkov a úrokov. Z uvedeného je podľa názoru žalovaného zrejmé, že žalobca použil nesprávny spôsob započítania čiastočných plnení žalovaného dlhu, keďže ani jednu splátku nezapočítal na úhradu istiny, ale úrokov z omeškania. Takéto konanie žalobcu je podľa názoru žalovaného v rozpore s vyššie citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka. Žalovaný v podanom odpore ďalej uviedol, že jeho dlh voči žalobcovi je podľa jeho názoru premlčaný a vzniesol námietku premlčania. Poukázal na § 52, § 53 ods. 9, § 565, 657, § 100, § 101, § 103 a § 122 ods. 1 OZ. Podľa žalovaného v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (pričom v danom prípade podľa cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18. 10. 2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23. 10. 2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/40/2018 zo dňa 19. 04. 2018. Žalovaný uviedol, že na základe zmluvy mu žalobca poskytol úver, ktorý mal splatiť v mesačných splátkach vo výške 53,15 eur vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalobca v žalobe uvádza Podľa žalovaného veriteľ využil svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2017 so zaplatením ktorej bol ku dňu (16.07.2019) uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka viac ako tri mesiace v omeškaní. Veriteľ dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, a to predžalobnou upomienkou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.06.2019“. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že je zrejmé, že omeškanie vo výške 956,56 eur predstavuje takmer 18 mesačných splátok úveru (omeškanie 956,56 eur / mesačná splátka vo výške 53,15 eur). Suma omeškania tak predstavovala splátky splatné odo dňa 20.12.2017 do dňa 19.06.2019. Žalovaný uviedol, že je toho názoru, že prihliadajúc ku zákonnému ustanoveniu § 103 Občianskeho zákonníka, v súlade s vyššie citovanými právnymi názormi, by sa malo skúmať, kedy sa stala splatnou splátka úveru, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru). Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty troch mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie uvedeného práva, spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Právo zo strany veriteľa bolo vykonané z dôvodu celého omeškania dlhu (18 splátok), nie omeškania úhrady poslednej splátky splatnej 20.05.2019. Podľa žalovaného všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa

splatnosti splátky splatnej dňa 20.12.2017 a uplynula tak dňa 20.12.2020. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 14.04.2021, bol podľa názoru nárok v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný. Všeobecná trojročná premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej lehoty od slova "mohlo", a nie od slova "mohol". Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či žalobca vedel, alebo nevedel o svojom práve (R 69/1994).

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného doručenom súdu dňa 07.05.2021 uviedol, že žalovaný v podanom odpore neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možno hodnotiť ako relevantné. Procesná obrana žalovaného spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa a ničím nesúvisiacich rozhodnutí. Argumentácia žalovaného je tak scestná a absurdná, pričom legitímne nasvedčuje záveru, že ide o šablónovito a tendenčne využívanú argumentáciu v prípadoch, keď je jednou zo strán sporu spotrebiteľ. Podaný odpor preto považuje žalobca v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaný účelovo popiera skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Podľa žalobcu zmluva o úvere neobsahuje žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku ako sa domnieva žalovaný. Všetky zmluvné dojednania súd bežné, akceptované a štandardne využívané v bankovom sektore. Rovnako sa žalovaný mylne domnieva, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o údajne neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom. Zákonom požadované náležitosti podľa citovaného ustanovenia (RPMN, celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť) boli uvedené v čl. 2.2 zmluvy o úvere. Žalobca poukázal na ustanovenie. § 11 ods. 1 písm. b), § 19 ods. 1 ZoSÚ. V zmysle prílohy č. 2 k ZoSÚ: „Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je: Z citovaných ustanovení ZoSÚ implicitne vyplýva, že vzorec matematického výpočtu RPMN nie je potrebné do úverovej zmluvy uvádzať duplicitne [takúto povinnosť veriteľovi neukladá žiadne z ustanovení ZoSÚ, vrátane dispozície § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ], keďže zákonodarca vzorec implementoval priamo do prílohy č. 2 k ZoSÚ, ktorý je jeho neoddeliteľnou súčasťou. Príloha navyše vysvetľuje význam jednotlivých „symbolov“ (predpokladov) použitých na výpočet RPMN. Žalobca poukazuje na pomerne nedávny rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s).

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1516124268 z 11.12.2015, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 11.12.2015, aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.2.2021, výzvou na úhradu dlžnej sumy z 16.7.2019, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru z 19.6.2019, predžalobnou výzvou na plnenie z 24.2.2021, poštovým podacím hárkom EPH165780095, poštovým podacím hárkom EPH168319515, doručenkou z 19.7.2019, poštovým podacím hárkom č. EPH230258981, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 28.01.2019, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľský úver účinnými od 01.10.2016, sadzovníkom poplatkov účinným od 1.5.2019, odporom žalovaného z 26.4.2021, vyjadrením žalobcu k odporu, vyjadrením žalobcu z 4.10.2021, vyjadrením žalovaného zo 07.10.2021 a zo dňa 12.10.2021, písomným podaním žalobcu zo dňa 08.11.2021 a zistil tento skutkový stav veci:

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 11.12.2015 Zmluvu o úvere dobrá pôžička č.1516124268. Podľa čl. 2 Zmluvy bola výška úveru 3000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 14,20% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 53,15 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.10.2015 a konečná splatnosť úveru dňa 20.09.2024, RPMN predstavovala 19,50%. Celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 5350,66 eur.

6. Podľa článku 5., bod 5.11 Zmluvy dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: poplatky podľa ZoÚ, úrok z omeškania, zmluvný úrok z Úveru, splátka z istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú na pohľadávky skôr splatné.

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 11.12.2015 spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Podľa bodu 2 a 3 spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 3 ods. 3 písm. e) ZoSRK je súčasťou tejto rozhodcovskej zmluvy aj poučenie o rozhodcovskom konaní.

8. V Upozornení - výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.06.2019 žalobca žalovaného upozornil, že pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po splatnosti vo výške 956,56 eur a upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z podacieho hárku č.EPH165780095 vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte 20.06.2019.

9. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.07.2019 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 3520,90 eur a to z dôvodu, že ku dňu 16.07.2019 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu. Výzva adresovaná žalovanému mu bola doručená dňa 19.07.2019, ako to vyplýva zo žalobcom predloženou doručenkou.

10. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2021 vyplýva, že žalovaný do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vykonal úhrady v celkovej sume 1233,29 eur. Žalovanému bolo poskytnutých 3000,- eur.

11. Predžalobnou výzvou na plnenie zo dňa 24.02.2021 vyzval žalobca žalovaného k úhrade dlžnej sumy 2749,07 eur bezodkladne. Podľa predloženého podacieho hárku bola zásielka s výzvou podaná na poštovú prepravu dňa 25.2.2021.

12. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.10.2021 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ďalej uviedol, že sa pridriavam všetkých jeho doterajších námietok uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. K dobe trvania zmluvy o úvere a termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu a je toho názoru, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania Zmluvy o úvere. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 31. 07. 2018, sp. zn. 11Co/112/2018 ako aj Krajského súdu v Trnava zo dňa 12. 03. 2019, sp. zn. 11Csp/44/2018. K nesprávosti výšky RPMN žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru pri výpočte výšky RPMN žalobca vychádzal z predpokladu, že celková čiastka, ktorú žalovaný má zaplatiť je vo výške 5.350,66 eur. Žalobcovi podľa uzavretej zmluvy mal zaplatiť je vo výške 5.740,20 eur (108 splátok x 53,15 eur). Z uvedeného predpokladu je zrejmé, že RPMN z poskytnutého úveru je vyššia, ako je v zmluve dojednaná a dá sa predpokladať, že prepočet formou interaktívnej kalkulačky dostupnej na webe je správny. Žalobca svoje tvrdenie o správnom výpočte RPMN uvedenej v zmluve o úvere ničím nepreukázal. Žalovaný ďalej uviedol, že aj keď v zmluve boli uvedené zákonom požadované náležitosti (§9 ods. 2 ZoSÚ), tak podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené som žalovaný toho názoru, že tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa mylne domnieva, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nemôže obstáť.

13. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 12.10.201 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a uviedol, že sa pridriava svojich predchádzajúcich tvrdení.

14. Žalobca v podaní zo dňa 08.09.2021 uviedol, že žalovaný po podaní žaloby uhradil dňa 16.4.2021 sumu 47,50 eur, dňa 19.5.2021 sumu 47,50 eur, dňa 21.6.2021 sumu 47,50 eur, dňa 20.7.2021 sumu 47,50 eur, dňa 23.8.2021 sumu 47,50 eur, dňa 22.9.2021 sumu 47,50 eur, dňa 20.10.2021 sumu 47,50 eur spolu 332,50 eur. Z uvedeného dôvodu vzal v zmysle § 145 ods. 2 CSP žalobu späť, a to v časti o zaplatenie peňažnej sumy vo výške 332,50 eur. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1775,51 eur, úroku vo výške 938,86 eur, úroku z omeškania vo výške 214,18 eur, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 2108,01 eur od 18.03.2021 do 16.04.2021 vo výške 8,66 eur, zo sumy 2 060,51 eur od 17.4.2021 do 19.5.2021 vo výške 9,31 eur, zo sumy 2 013,01 eur od 20.5.2021 do 21.6.2021 vo výške 9,10 eur, zo sumy 1 965,51 eur d 22.6.2021 do 20.7.2021 vo výške 7,81 eur, zo sumy 1918,01 eur od 21.7.2021 do 23.8.2021 vo výške 8,93 eur, zo sumy 1 870,51 eur od 24.8.2021 do 22.9.2021 vo výške 7,69 eur, zo sumy 1 823,01 eur od 23.9.2021 do 20.10.2021 vo výške 6,99 eur, zo sumy 1 775,51 eur od 21.10.2021 až do zaplatenia a poplatkov vo výške 18,- eur a náhrady trov konania v plnom rozsahu.

15. Na pojednávaní konanom dňa 15.11.2021 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že trvá na podanej žalobe v rozsahu čiastočného späťvzatie. Uviedol, že žalobca zotrúva na svojich písomných vyjadreniach, na ktoré poukázal. Zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili bezúročnosť úveru.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

24. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

27. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

30. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

32. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

33. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Podľa §145 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

37. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

38. Nakoľko v podaní doručenom súdu dňa 08.11.2021 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 332,50 eur z dôvodu čiastkových platieb žalovaným po podaní žaloby dňa 16.04.2021, 19.05.2021,

21.06.2021, 20.07.2021, 23.08.2021, 22.09.2021, 20.10.2021, a to pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil.

39. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 11.12.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa čl.2 Zmluvy bola výška úveru 3000,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 14,20% ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 108 mesačných splátok vo výške 53,15 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.01.2016 a konečná splatnosť úveru dňa 20.12.2024, RPMN predstavovala 15,20%. Celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 5350,66 eur.

40. Žalovaný k predmetnej zmluve uhradil 1233,29 eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a 831,- eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Do podania žaloby tak celkovo uhradil 2064,29 eur. Po podaní žaloby uhradil žalovaný ešte 332,50 eur.

41. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

43. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

44. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

47. Žalovaný vzniesol v danej veci námietku premlčania, pričom zároveň je súd povinný aj z úradnej moci zaoberať sa premlčaním žalobcom uplatneného nároku.

48. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

49. Žaloba bola podaná na súde dňa 01.04.2021. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby.

50. Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, splácanie úveru bolo rozvrhnuté na 108 mesiacov. Prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2016.

51. Premičaných tak môže byť najviac 27 splátok úveru po 49,55,eur, spolu vo výške 1337,85 eur, avšak nakoľko žalovaný uhradil celkovo ešte pred podaním žaloby sumu 2064,29 eur, úhrada v sume 1337,85,- eur bola zarátaná na premlčané splátky istiny. V danom prípade tak boli žalobou uplatnené iba nepremičané a ešte neuhradené splátky. V rámci uvedeného posúdenia nie je ani zohľadnená nutnosť pripočítať 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27. 3. 2020 do 30. 4 2020 a 41 dní od 19.1.2021 do 28.2.2021).

52. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právny úkonom. Situácia sa teda zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

53. Právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 26 Cdo 3012/2015 z 2. 11. 2015).

54. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

55. Ak veriteľ právo na zosplatenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

56. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej

splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

57. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

58. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z Výzvy na úhradu dlžnej čiastky zo dňa 16.7.2019 vyplýva, že došlo k zosplateniu dlhu. Výzvu žalovaný prevzal dňa 19.7.2019. Predtým žalobca vyzval žalovaného listom z 19.6.2019 na úhradu dlhu, nakoľko je pohľadávka žalobcu viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. K zosplateniu úveru došlo, teda v lehote dlhšej ako 15 dní po upozornení na zosplatenie úveru, čím bola dodržaná zákonná lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

59. Ako bolo uvedené vyššie, v prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky.

60. V súvislosti s uvedeným názorom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019 z 22. 10. 2019: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo ktorého vymáhaniu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka.“

61. Ku dňu 16.7.2019, kedy malo dôjsť k zosplateniu úveru, žalovaný bol v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkou splatnou v marec 2019 (20.3.2019). S ohľadom na uvedené začala plynúť 3-ročná premlčacia doba z predmetnej zmluvy najneskôr od marca 2019. Právo žiadať splatenie celej pohľadávky môže totiž veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 1.4.2021, uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný.

62. Pokiaľ žalovaný poukazuje na iný spôsob určenia splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu (tiež judikatúrou akceptovaný), a to že je možné vychádzať zo skutočnosti, koľko splátok bolo ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti neuhradených, súd uvádza, že uvedené sa v danej situácii nejaví ako akceptovateľné. Žalovaný totiž pravidelne uhrádzal čiastočne splátky, čím čiastočne plnil dlh. Ak mu uvedené (na jeho prospech) žalobca umožnil, nie je možné teraz vykladať skoršie nevyužitie práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého dlhu v neprospech veriteľa. Z Aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný pravidelne každý mesiac uhrádzal dlžnú splátku aspoň čiastočne, a to až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca tak žalovanému poskytoval lehotu na plnenie a nevyužíval svoje právo zosplatiť dlh. Ak by žalovaný neuhrádzal vôbec dlžné splátky, prichádzal by do úvahy aj žalovaným prezentovaný názor. Tu je potrebné uviesť, že uvedený názor bol akceptovaný iba pri úplnom nesplácaní dlhu zo strany dlžníka, pričom existujú aj názory úplne vylučujúce takýto postup. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí 26Co/15/2017 z 14.8.2018 uvádza, že pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak nemožno právu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka dávať charakter povinnosti, v dôsledku čoho ani nemožno účinky nevyužitia tohto práva pre veriteľa

posudzovať prísnejšie než to robí samotný § 565 Občianskeho zákonníka. Za uvedených okolností, pri pravidelnom plnení dlhu zo strany žalovaného, tak nie je možné aplikovať žalovaným navrhovaný spôsob určenia splatnosti splátky, pre ktorú došlo k omeškania a od ktorej začala plynúť premlčacia doba.

63. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

64. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

65. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

66. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

67. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

68. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

69. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ. (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

70. Súd sa primárne zaoberal aj dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 14,20 %.

71. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

72. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

73. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

74. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

75. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. (Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014).

76. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (108 splátok) v decembri 2015 činil úrok 10,91 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami sporu v danom prípade podstatne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

77. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o absenciu obligatórnych náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je potrebné uviesť, že pokiaľ sa judikatúra vyšších súdov pri posudzovaní obdobných zmlúv žalobcu (jeho právneho predchodcu) odlišuje, súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

78. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

79. Súd ďalej skúmal, či v danej veci zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy. Súd dospel k záveru, že pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

80. V danom prípade nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka,

ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných.

81. Žalobca udáva bode 2.1 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 53,15 eur, počet splátok 108 a celková čiastka úveru je 5350,66 eur. Avšak 108 splátok po 53,15 eur predstavuje spolu sumu 5740,20 eur. Pokiaľ by súd pri výpočte vychádzal zo splátky 49,55 eur bez poplatku za poistenie v sume 3,60 eur z každej splátky, potom 108 splátok po 49,55- eur (bez poplatku za poistenie) predstavuje 5351,40 eur. Pokiaľ výška niektorej splátky bola iná, ako vo formulári zmluvy deklarovaná, v samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené nekorešponujú so skutočnosť, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

82. Zo zmluvy vyplýva, že dohoda o výške poistenia je vo formulárovej podobe zakomponovaná v samotnej zmluve o úvere. Je evidentné, že spotrebiteľ, ak chcel zmluvu uzavrieť a úver získať, musel zmluvu podpísať spolu so zmluvnou podmienkou o poistení úveru. Svedčí o tom to, že zo zmluvy nevyplýva možnosť výberu v zmysle rozhodnutia sa či o poistenie je alebo nie je záujem, napr. zaškrtnutím políčok, z ktorých by jednoznačne bolo možné usúdiť na výber. Ak by mala byť dohoda o poistení právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informáciu o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.01.2013, sp.zn. 6MCdo/9/2012). Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ukladá veriteľovi informačnú povinnosť a povinnosť poskytnúť vysvetlenie, ktoré umožňuje dlžníkovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Obdobný záver o jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-96/14 z 23. apríla 2014. Celková čiastka úveru tak v danom prípade predstavovala sumu 5740,20 eur a nie ako je v zmluve uvedené 5350,66 eura, t.j. nesprávne zavádzajúco v neprospech spotrebiteľa, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, na čo súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp/52/2020 z 29. 06. 2021 v obdobnej veci žalobcu).

83. Celková výška čiastky, ktorú spotrebiteľ má zaplatiť, nezodpovedá výpočtu splátok, bez započítania dojednaného poistného vo výške 3,60 eur, ktoré malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN, ako aj celkových nákladov z dôvodu, lebo z obsahu zmluvy o úvere nevyplýva, žeby spotrebiteľ si dojednanie schopnosti splácať úver zvolil sám v rámci dojednaní individuálnych zmluvných podmienok. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že poistenie bolo dojednané ako súčasť zmluvy o úvere, vyplývalo z bodu 2.2 s tým, že náklady spojené s poistením sú vyšpecifikované v rámci stanovenia výšky mesačnej úhrady. Vychádzajúc z údajov v zmluve, však celková čiastka úveru vrátane aj výšky RPMN nezodpovedá výške stanovenej v zmluve. V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Poistenie uzatvorené v rámci zmluvy o úvere je súčasťou formulárovej štandardnej zmluvy, ktorú veriteľ používa pri uzatváraní zmlúv o úvere so spotrebiteľmi. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že by sa jednalo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku týkajúcu sa poistenia, a preto súd nepovažoval takéto dojednanie za individuálne dojednané v zmysle ust. § 56 ods. 3 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/2/2019 z 02. 05. 2019, týkajúci sa posúdenia zmluvných podmienok obdobnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere -Dobrá pôžička z 4.3.2015)

84. Matematickým prepočtom a nesprávnemu uvedeniu celkovej čiastky úveru sa zaoberal v obdobnej veci žalobcu Krajský súd v Prešove aj v rozsudku sp.zn. 19CoCsp/36/2020 z 17. 06. 2021, kde posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere - dobrá pôžička z 24.7.2015 a dospel k záveru, že pokiaľ do celkovej čiastky úveru nebol zarátaný aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, ktorý bol dojednaný ako doplnková služba, celková čiastka úveru nie je správne uvedená a úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

85. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré

by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

86. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

87. Ak boli pre výpočet RPMN použité iné predpoklady, tieto v zmluvnom formulári chýbajú, pričom zákon s absenciou týchto predpokladov spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

88. Rozdiel v celkovej čiastke úveru totiž vzniká aj pri výpočte za požitia splátky bez poistenia v sume 49,55 eur, teda $49,55 \text{ eur} \times 108 \text{ splátok} = 5351,40 \text{ eur}$, nie 5350,66 eur, ako je to uvedené v zmluve.

89. Pokiaľ teda bola napríklad niektorá zo splátok v inej výške, čoho dôsledkom je aj nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke úveru, a to aj bez zarátania poplatku za poistenie, pričom v zmluve sa údaj o tejto skutočnosti neuvádza, v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

90. K uvedenej skutočnosti ohľadne správnosti celkovej čiastky ako RPMN sa žalobca nevyjadril napriek výzve súdu z 14.9.2021, respektíve túto odchýlku výpočtu celkovej čiastky nevysvetlil, pričom v reakcii na výzvu z 4.10.2021 iba uviedol, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, osobitne celkovú čiastku ktorú ma spotrebiteľ zaplatiť a RPMN, a to v správnej výške.

91. Súd poukazuje v danom prípade na skutočnosť, že elementárne údaje, akými je výška úveru, počet splátok a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť musí byť priemernému spotrebiteľovi zo zmluvy zrejma za každých okolností. Ak ani základné údaje v zmluve, ktoré je možné zistiť tým najjednoduchším matematickým výpočtom (počet splátok x výška splátky) nekorešponujú so skutočnosťou, súd musí uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

92. K správnosti údajov o RPMN, vzhľadom na nezarátanie poplatku za poistenie do výpočtu pre RPMN, súd uvádza nasledovné:

93. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

94. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 15,20 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 17,29 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 3000,- eur, výšky splátky úveru 53,15 eur pri ich počte 108. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/175/2018 z 26. 08. 2019, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/48/2018 z 29. 04. 2019.

95. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Vo formulári zmluvy sa v bode 2.2. uvádza iba to,

že si žalovaný vyberá základný súbor poistenia. Navyiac vo formulári nebolo uvedené ani políčko na odmietnutie poistenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia.

96. Podpisom zmluvy tak mala byť automaticky uzavretá aj poistná zmluva. Žalobca nepreukázal vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že uzavretie dohody o poistení, konkrétnom poplatku za poistenie, bolo nezávislé a samostatné. Nedošlo k preukázaniu skutočnosti, že spotrebiteľ nemusel uzavrieť poistnú zmluvu, aby získal úver za ponúknutých podmienok. Spotrebiteľovi má byť daná a navonok preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj poistnú zmluvu alebo nie. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstať, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalobca ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

97. Z dôvodu, že žalobca nezahrnul náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to poistné do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška RPMN v predmetnej zmluve obsahovala nesprávnu hodnotu, keďže ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nebolo teda sporné, že náklady na poistné neboli zahrnuté do celkových nákladov, v dôsledku čoho údaj o RPMN bol nesprávny v neprospech spotrebiteľa. Ak poistné bolo žalobcom zahrnuté (periodicita splatnosť spolu platbou anuitnej splátky) do splácania pravidelnej mesačnej splátky, podliehalo výpočtom vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy, s absenciou ktorých sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/55/2020 z 28. 10. 2020).

98. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaného najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy (bod 5.11) vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade iba zaškrtnutie (naviac strojové) políčka vo formulári, ktoré by malo vyjadrovať súhlas žalovaného s prednostným započítaním jeho platieb najskôr na príslušenstvo pohľadávky, nemohol súd vyhodnotiť inak ako neprijateľné a hrubo zhoršujúce postavenie spotrebiteľa v danom právnom vzťahu, ako odchýlenie od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa podľa §54 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň aj pre rozpor s dobrými mravmi.

99. Takéto dojednanie ohľadne započítania platieb spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, čím sa zároveň prieči aj dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

100. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

101. Z vykonaného dokazovania navyiac súdu nie je zjavné ani to, akým spôsobom žalobca skúmal bonitu žalovaného. Nutnosť zaoberať sa otázkou skúmania bonity žalovaného uviedol súd v rámci predbežného posúdenia na pojednávaní dňa 15.11.2021, a to za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu. V konaní totiž nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou v tomto konkrétnom prípade pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil žalobca schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

102. Žiadnym právne relevantným spôsobom žalobca nepreukázal skúmanie schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver (bonitu spotrebiteľa). Zo spisu nevyplýva posudzovanie schopnosti splácať úver žalobcom s ohľadom na sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného, preto aj s poukazom na § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

103. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

104. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa nebol jednoznačne preukázaný v konaní, nebolo teda zrejmé, či nebol iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Ani len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

105. Povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa vyplýva aj z Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

106. Pri súčasnom poskytnutí úveru s absenciou obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných zákonom a za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy

107. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov v sume 18,- eur, ktoré majú predstavovať reálne náklady spojené s vymáhaním úveru za zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanému, žalobca nepreukázal reálne náklady, ktoré mu mali vzniknúť v uvedenom rozsahu s uplatňovaním konkrétnej pohľadávky voči žalovanému, že došlo k realizácii takých úkonov vo vzťahu žalovanému, s ktorými boli spojené takéto konkrétne náklady. Súd nemôže žalobcovi priznať náklady, ako si ich uplatňuje vo forme paušálnych náhrad ani náklady žalobcu na réžiu a samotnú činnosť, ktorú vykonáva za účelom dosiahnutia zisku.

108. Paušálne náklady nie je možné považovať za konkrétne náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky. Žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne výdavky mu v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky voči žalovanému vznikli. Žalobca preukázal iba vznik nákladov spojených s úhradou poštovného, a to predložením poštových podacích hárkov, kde je uvedená cena poštovného spolu v sume 4,55 eur (1,20 eur + 1,85 eur + 1,50 eur), ktorých náhradu súd žalobcovi priznal.

109. Iné konkrétne náklady v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky žalobca nepreukázal.

110. V danom prípade sa jedná o sporové konanie, kde žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stihajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na náklady v súvislosti s vymáhaním, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

111. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

112. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (úrok v rozpore s dobrými mravmi). Žalovaný uhradil v danom prípade pred podaním žaloby sumu 2064,29 a po podaní žaloby platby v celkovej sume 332,50 eur, súd ho preto zaviazal na úhradu nesplatenej a nepremičanej istiny v sume 603,21 eur a v časti o zaplatenie sumy 332,50 eur konanie zastavil. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

113. Jedná sa teda iba o istinu úveru po odrátaní úhrad zo strany žalovaného. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo mu dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov.

114. Žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatenej istiny v sume 603,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 935,71 eur od 20.7.2019 do 16.4.2021, zo sumy 888,21 eur od 17.4.2021 do 19.5.2021, zo sumy 840,71 eur od 20.5.2021 do 21.6.2021, zo sumy 793,21 eur od 22.6.2021 do 20.7.2021, zo sumy 745,71 eur od 21.7.2021 do 23.8.2021, zo sumy 698,21 eur od 24.8.2021 do 22.9.2021, zo sumy 650,71 eur od 23.9.2021 do 20.10.2021, zo sumy 603,21 eur od 21.10.2021 až do zaplatenia, teda po odrátaní jednotlivých úhrad žalovaného, ktoré vykonal postupne dňa 16.4.2021 v sume 47,50 eur, dňa 19.5.2021 v sume 47,50 eur, dňa 21.6.2021 v sume 47,50 eur, dňa 20.7.2021 v sume 47,50 eur, dňa 23.8.2021 v sume 47,50 eur, dňa 22.9.2021 v sume 47,50 eur a dňa 20.10.2021 v sume 47,50 eur. Súd zároveň priznal žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 4,55 eur, a to náklady na poštovné v súlade s bodom 3.1 zmluvy.

115. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 16.07.2019, pričom zosplatenie úveru bolo žalovanému doručené dňa 19.07.2019. Zo žiadnych skutočností na strane žalovaného nevyplývalo, že by sa predmetná listina nemala dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobcovi teda dňom nasledujúcim po 19.07.2019 preukázateľne vznikol nárok na úrok omeškania z priznanej dlžnej istiny, pričom vo zvyšku, teda úrok z omeškania vyčíslený zo sumy prevyšujúcej priznanú istinu a za obdobie predchádzajúce vzniku omeškania dňa 20.7.2019, súd tento nárok zamietol. Podľa zistenia súdu sadzba úroku z omeškania ku dňu 20.07.2019 bola 5 % ročne (5 % + 0,0 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu).

116. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

117. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

118. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

119. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

120. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

121. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

122. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

123. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017.

124. Súd žalobe žalobcu vyhovel, pričom konania bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 332,50 eur z dôvodu úhrady žalovaným po podaní žaloby. Žalobca bol v predmetnej veci úspešný v rozsahu sumy 935,71 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 935,71 eur od 20.07.2019 do 17.03.2021 v sume 77,69 eur (nakoľko požadoval kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 17.7.2019 do 17.3.2021 v sume 214,18 eur) a v rozsahu priznaných poplatkov v sume 4,55 eur. V žalobe žiadal priznať istinu 2108,01 eur, kapitalizovaný úrok z úveru vo výške 938,86 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 214,18 eur (úrok z omeškania od 17.07.2019 do 17.03.2021) a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18 eur a ďalšie nevyčíslené príslušenstvo.

125. Z uplatnenej sumy 3279,05 eur s ďalším nevyčísleným príslušenstvom žalobca dôvodne uplatňoval sumu 1017,95 eur s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, v ktorej časti súd žalobe vyhovel. Žalobcov úspech tak predstavoval 31,04% ($1017,95 \times 100 : 3279,05 = 31,04\%$) a neúspech 69,96%. Úspešnejšou stranou v spore tak bol žalovaný, ktorému po odpočítaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu, vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi po zaokrúhlení v pomere 38 % ($68,96\% - 31,04\% = 37,92\%$).

126. Žalobca žiadal istinu a vyčíslené príslušenstvo pohľadávky v sume 3279,05, pričom ďalší úrok z omeškania si žalobca uplatnil bez toho, aby ho špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala vlastne v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Nie je dôvod započítavať nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania.

127. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

128. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.